

Ὅρνις τάχα ; θά πετούσες.
Μαϊμού ; δὲν θά 'μιλοῦσες.
'Ἐρπετό ; δὲν περπατοῦσες.
Κῆτος ; θὲ νά κολυμποῦσες.
Κτῆνος ; μόν' ὀρθοποδίσεις.
Μέταλλο ; ἄν δὲν ἀρχήσεις.
Μὲ κανένα δὲν ταιριάζεις.
Καὶ ἀπ' ὅλα προσομοιάσεις.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Προχθὲς παιδίον τι ἴστατο μετὰ τοῦ πατρὸς του παρὰ τὴν ἀποβάθραν Πειραιῶς. Αἴφνης ὀλισθαίνει, πίπτει εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ γίνεται ἄφαντον.

Πρὸς τὰς κραυγὰς τοῦ πατρὸς διαβάτης τις πρέχει, ὁρμᾷ ἐνδεδυμένος εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐπαναγεί τὸ παιδίον ἠμιπνιγμένον.

— Κύριε, τῷ λέγει τότε ὁ ἐξαίρετος πατήρ, κἄμετέ μοι μίαν χάριν, ἀφ' οὗ ἔστι κ' ἔτσι ἐβραχίκατε, ἐμβάτε εἰς τὴν θάλασσαν καὶ πιάσετε τὸ κασκέτο τοῦ υἱοῦ μου ποῦ πλέει.

*
* *

Ἄμερικανὸς προσέφερε πρὸς τὸν περιφανῆ ζωγράφον Meissonier δι' ἓν σχεδιογράφημά του δέκα χιλιάδας φράγκων.

— Θέλω εἰκοσιν, εἶπεν ὁ καλλιτέχνης.

— Ἐλάτε δὰ, εἶπεν ὁ Ἄμερικανὸς, αὐτὸ οὔτε εἰς μίαν ἡμέραν δὲν θά τὸ ἐκάματε.

— Ἴσως, ἀπεκρίνατο ὁ Meissonier, ἀλλ' ἐκοπίασα δεκαπέντε ἔτη διὰ νὰ μάθω νὰ τὸ κάμω εἰς μίαν ἡμέραν.

ΑΔΗΘΕΙΑΙ

* * * Ὁ Τοκβιλ ἔγραφε ποτὲ πρὸς φίλον· «Δὲν ὑπάρχει ἡμέρα τοῦ βίου, καθ' ἣν δύναται τις νὰ μείνῃ ἐντελῶς ἄεργος· διότι ἡ ἐξωτερικὴ ἐνέργεια, πολὺ δὲ μᾶλλον ἡ ἐσωτερικὴ, εἶνε ἐπίσης ἀναγκαία ὅταν προβῶμεν εἰς τὴν ἡλικίαν, ὅσον καὶ κατὰ τὴν νεότητα. Συγκρίνω τὸν ἄνθρωπον ἐν τῷ κόσμῳ πρὸς ὀδοιπόρον προβαίνοντα ἀδικόπως πρὸς ψυχρότερον κλίμα, καὶ ἀναγκαζόμενον ἐκ τούτου νὰ περιπατῇ ταχύτερον ἐφ' ὅσον προχωρεῖ. Ἡ ἐπικίνδυνος νόσος τῆς ψυχῆς εἶνε τὸ ψῆχος· ἵνα ἀντισταθῇ τις πρὸς τὸ φρερὸν τοῦτο κακόν, δὲν ἀρκεῖ μόνον ἡ ἐνέργεια νοῦς ἐργαζομένου, ἀλλ' ἀπαιτεῖται καὶ μετὰ τῶν ἄλλων κοινωνία κατὰ τὰς ἀσχολίας τοῦ βίου.

* * * Αἱ ὑψηλαὶ τῆς κοινωνίας θέσεις ὁμοιάζουσι τὰ βουνὰ, τὰ μακροθέον τοσοῦτον ἀρμονικὰ τὸ σχῆμα καὶ τὴν ὕψιν φαιδρὰ, ὅτ' ἐν παρθενικῇν ἐκ νερελῶν ἐσθῆτα ἐνδεδυμένα, ὅτ' ἐν ἐνθυμίζοντα διὰ τῆς χοιρᾶς τῶν τὸν χρυσὸν εἰς τοὺς ἐμπόρους ἢ τὴν πορφύραν εἰς τοὺς βασιλεῖς· ἀλλ' ἅμα τις ἀναβῆ εἰς τὴν κορυφὴν, ὑπὸ τριβόλων, ἀκανθῶν καὶ θηρίων περικυκλοῦται. (Ροῦθης).

* * * Ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου ὁμοιάζει πρὸς τὸν

οἶνον κατὰ τοῦτο μάλιστα, ὅτι, ὅταν ὑπολειφθῇ ὀλίγον αὐτοῦ μέρος, ὄξος γίνεται. (Ἀντιφάνης).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

*** Τῇ 28 Μαΐου [9 Ἰουνίου, γράφει ὁ «Αἰὼν», ἑωρτάσθη ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ λῆξις τῆς πρώτης ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Γεωργίου Στεφενσῶνος ἑκατονταετηρίδος. Ὁ Στέφενσων εἶνε, ὡς γνωστὸν, ὁ πρῶτος ἐφευρέτης τῶν σιδηροδρόμων. Αἱ ἑορταὶ ὑπῆρξαν συγκινητικαὶ εἰς ἄκρον, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν τῇ Νορθουμβερλάνδῃ· διότι ἐν τῇ κομητείᾳ ταύτῃ, παρὰ τὴν Newcastle-on-Tyne, ἦτοί τὴν παρὰ τὸν ποταμὸν Τάιν νέον πόλιν, κεῖται τὸ μικρὸν χωρίον Wylam, ἐν ᾧ ἐγεννήθη ὁ μέγας μηχανικός. Σώζεται ἔτι ἡ ταπεινὴ οἰκία, ἐν ᾗ ἐτέχθη ὁ εἰς τὸν κόσμον ὄλον νέον δοῦς διεύθυνσιν διὰ τῆς ἐφευρέσεώς του. Ἐπίσης σώζεται καὶ ὁ μικρὸς σιδηροδρόμος, ἐφ' οὗ ὁ Στέφενσων ἤρμωσε τὴν πρώτην μηχανὴν του, ὡς καὶ αἱ γείτονες οἰκίαι αἱ παρὰ τὸ ἀνηρακωρυχεῖον, ἐν ᾧ ὁ Στέφενσων, καὶ τὸ γράφειν καὶ τὸ ἀναγινώσκειν ἀγνοῶν ἔτι, εἰργάζετο ἀνηρακωρυχὸν ἀντὶ τεσσάρων σολδίων, ἦτοι 25 λεπτῶν τὴν ἡμέραν. Τὸ πτωχὸν δὲ τοῦτο μέρος ἐγένετο τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τόπος πανηγύρεως καὶ προσκυνήσεως· διότι πλείονες ἢ ἑκατοντακισχίλιοι ἄνθρωποι διὰ τῶν σιδηροδρόμων ἀφ' ὅλης τῆς Ἀγγλίας μεταβάλλοντες ἐκεῖ, προσκύνησαν τὰς ἀναμνήσεις καὶ τὰ ἔγνη τοῦ ἐκεί τεχθέντος μεγάλου πολίτου. Πάντα τὰ περίξ ἀνηρακωρυχεῖα ἤρρησαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τιμὴν τοῦ Στεφενσῶνος, οἱ πτωχότατοι αὐτοὶ τῶν κατοίκων ὑψωσαν σημαίαν ἐπὶ τῶν πενιχρῶν καλυθῶν τῶν ἡ ἐστόλιταν αὐτὰς, ἀπὸ τῆς ὥρας δὲ 8 τῆς πρώτης μέχρι τῆς ἑσπέρας ὄμιλοι παμπληθεῖς, ἐν οἷς διεκρίνοντο οἱ τύποι πασῶν τῶν ἀπὸ τοῦ 1830 σιδηροδρομικῶν μηχανῶν, παρήλασαν ἀνευφημοῦντες πρὸ τοῦ οἰκίσκου «τοῦ πατρὸς τῶν σιδηροδρόμων». Τὴν ὥραν 10 τῆς πρώτης, ἐν τῷ σχολείῳ τοῦ Wylam, παρεκλήθησαν εἰς πρόγευμα ὁ Δήμαρχος τῆς Newcastle, τὰ μέλη πασῶν τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν τῆς Νορθουμβερλάνδης, αἱ προσελθούσαι ὅπως μετάσχῳσι τῆς διδηλωτέως πολιτικαὶ καὶ ἐπιστημονικαὶ ἐπισημότητες, καὶ πλείστοι ἥσοι ἐπιφανεῖς ξένοι. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ γεύματος, ἐν ἀνευφημίαις ἀπερασίθη ἡ ἕδρσις κεφαλαίου, οὗ τὰ εἰσοδήματα θά χρῆσιμέωσιν εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν, τὴν καλλιτεχνικὴν ἢ τὴν γεωργικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν διακρινόμενων νέων τῆς Νορθουμβερλάνδ, ἐκάστη δὲ ὑποτροφία θ' ἀπονέμηται ἐπ' ὄνοματι τοῦ Στεφενσων», ὅστις, εἶπον, «εἰ ἔξη θά συνεκινῆτο ἐκ τῆς τοιαύτης ἐκφράσεως τοῦ σεβασμοῦ πρὸς αὐτὸν πλέον ἢ δια πᾶσαν ἄλλην ἐκδήλωσιν». Μετὰ τὸ πρόγευμα, οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ δημοτικοὶ ἀπεσταλμένοι τῆς κομητείας διήλθον ἐν πανηγύρει τὴν πόλιν, συνοδευόμενοι ὑπὸ πλείστων λόρδων καὶ βουλευτῶν, τῶν ξένων προξένων, τῆς δημο-

τικῆς φρουρᾶς καὶ τῶν μεταλλουργῶν τῶν πέριξ μεταλλείων. Ἐν τοῖς ἐργάταις δ' εὗρισκοντο καὶ δύο ἢ τρεῖς γέροντες, σχεδὸν ἑκατοντούτιδες, συνεργασθέντες τῷ Στέφενσων ἐν τοῖς μεταλλείοις, καὶ οἵτινες ὑπερηφανείας δάκρυα τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑγροὺς ἔχοντες δὲν ἔπυον διηγουμένοι ἀνέκδοτα περὶ τοῦ ἐνδόξου συνεργάτου τῶν. Τὴν ἐσπέραν, μετὰ μέγα δειπνον καὶ δημοσίαν πανήγυριν, ἦν ἐπικολούθησε μεγαλοπρεπὲς πυροτέχνημα, ὃ δὴμαρχος τῆς Newcastle ἐρύττεισε δρῦν, «πρόωρισμένην», εἶπε, «ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς νᾶ σκεπάσει τοὺς ἐλευτομένους πρὸς ἑορτὴν τῆς διακοσατηρίδος τοῦ μεγάλου συμπατριώτου ἡμῶν». Ἐν Chesterfield, ἔνθα ὁ Στέφενσων ἀπέθανε, μετὰ ἐξηκονταετῆς μόθους, ἐπίσης σοβαρὰ ὑπῆρξεν ἡ ἑορτή. Πληθὺς ἄπειρος μετέβη εἰς χαιρετισμὸν τοῦ ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος κειμένου τάφου τοῦ περιωνύμου μηχανικοῦ· ὃ τάφος δὲν ἐφάνετο πλέον ὑπὸ τὸν ἄπειρον ὄγκον τῶν ἐπ' αὐτοῦ σωρευθέντων ἀνθέων. Ἐν Λονδίῳ ἐπίσης ἡ ἑκατονταετηρὶς ἑορτάσθη δι' ἐκθέσεως τοῦ ὑλικοῦ τῶν σιδηροδρόμων καὶ δι' ἑορτῆς λαμπρᾶς ἐν τῷ κρυσταλλίνῳ παλατίῳ. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἐκτὸς τῆς Ἀγγλίας ἐσπευσαν νὰ τιμῆσωσι τὴν μνήμην τοῦ ἀληθῶς μεγάλου ἀνδρός. Ἐν τῷ σταθμῷ τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Ρώμης, ἐνώπιον τοῦ πρέσβειος τῆς Ἀγγλίας καὶ πληθὺς ἀνωτάτων δημοσίων ὑπαλλήλων, ἀπεκαλύφθη πλατῆ, ἐν ᾗ ἐχαράχθη ἐπιγραφὴ, ἀναμνηστικουσα τὴν ὑπᾶντην τῶν ἀνακαλύψεων τοῦ καθ' ἡμᾶς αἰῶνος. Ἀπὸ Βιέννης παμπληθῆ τηλεγραφήματα συγχαρητήρια ἐστάλησαν εἰς Ν.ουκαίστα. Ἐπὶ τέλει ὁ τύπος πασῶν τῶν πεπολιτισμένων χωρῶν μακρὰ εἰς τὴν μνήμην τοῦ Στέφενσων ἔγραψεν ἄρθρον. Ἐν τούτων, τὸ τοῦ Boersen Courier τοῦ Βερολίνου περταυταὶ διὰ τῆς ἐπομένης βαθύνοος κρίσεως: «Ὁ Στέφενσων ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ εἰργάσθη πλέον ἢ ὁ Ἀλέξανδρος, ὁ Ναπολεὼν ἢ ὁ Βίσμαρκ. Ὁ Στέφενσων ἐδωρήσατο τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει δῶρον, οὗ οἱ λαοὶ πάντες δύνανται νὰ ἐπωφελῶνται». Ἡ κρίσις αὕτη εἶνε ἀληθὴς τε καὶ ἀειθαλὴς στέφανος εἰς τὴν μνήμην ὄντως μεγάλου ἀνδρός, διὰ τῆς ἐφευρέσεώς του παρασχόντος εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγικῆς ἐργασίας καὶ τοῦ πλοῦτου ὄργανον ἐντελέστατον καὶ σωτήριον.

Ἄπιστευτον ἀλλ' οὐχ ἤττον ἀληθὲς ἀνέκδοτον ἀναφέρουσιν αἱ Ἰνδικαὶ ἐφημερίδες τὸ ἐξῆς. Ἐν Καλκούτῃ εἶχε καταδικασθῆ εἰς θάνατον κατοῦργος, πολλὰς ἀλλεπαλλήλας διαπράξας ληστείας καὶ δολοφονίας. Κατὰ τὴν ῥητὴν ἡμέραν τῆς ἐκτελέσεως τῆς καταδίκης ὃ μὲν δῆμιος ἠσχολεῖτο νὰ ἐνδύσῃ τὸν κατὰδικον τὴν νενομισμένην στολὴν, κύριος δέ τις κομίζει αὐτῷ ἔγγραφον παρὰ τοῦ κυβερνήτου, δι' οὗ εἶχεν ἄδειαν νὰ διαλεχθῆ ἐπὶ τινα λεπτὰ πρὸς τὸν ληστήν. Ἀποχωρήσαντος τοῦ δημίου, οἱ δύο ἄνδρες διαλέγονται ἐν τέταρτον τῆς ὥρας, τελευταῖον δὲ ὃ

ὃ κατὰδικος λέγει τῷ ἐτέρῳ· «Ἀκούσατε, θὰ τὸ ποιήσω, ἐὰν ὁμώσητε ὅτι θὰ λάβωσι παρ' ὑμῶν οἱ συγγενεῖς μου 1,000 λίρας». — «Τὸ ὁμνῶ ἐπὶ τῆς ἰσθῆς Γραφῆς», ἀπεκρίνατο ἐκεῖνος. Κατόπιν ὃ κατὰδικος δεθεὶς τὰς χεῖρας καὶ ἀπαχθεὶς ἐπὶ τὸ ἱκρίωμα, ποιούμενος χροσὴν οὐπὲρ ἕκαστος κατὰδικος ἔχει δικαίωμα νὰ ἀποτείνῃ τὸν λόγον τοῖς θεαταῖς, εἶπε στεντορεῖα τῇ φωνῇ· «Ἀκούσατε πάντες οἱ βλέποντές με· Τὴν ἀρίστην σοκολάταν πωλοῦσιν ἐν Πικαδιλῷ τοῦ Λονδίνου οἱ κύριοι Βίλιαμσον Κένενδυ καὶ συντροφία». Τοιαῦτα ἀλλόκοτα οὐδ' ἐξ Ἀμερικῆς τέως ἀνηγγέλθησαν.

Παρὰ πάσαν τὴν ἐξωτερικὴν λαμπρηδὸνα καὶ μεγαλοπρέπειαν τῶν Παρισίων, ὑπάρχει ἐν τῇ μεγαλοπόλει ἐκεῖνη καὶ φοικαλέα ἐλεεινότης. Κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1881 μόνη ἡ πρωτεύουσα ἔχει νὰ φροντίσῃ περὶ 354,812 παντοίων πτωχῶν, ἐν οἷς 28,000 παιδιῶν ἢ παντάπασι ὀρφανῶν ἢ τέλει ἐγκαταλειμμένων ὑπὸ τῶν γονέων. Ἐκ τῶν ἄλλων λαμβάνουσι δημοσίαν ὑποστήριξιν 201,100 ἐν τοῖς ἐαυτῶν καταλύμασι, 125,712 ἐν νοσοκομείοις ἢ ἄλλοις ἰδρύμασι φιλανθρωπικοῖς. Ἀπερίγραφτος ὀλιγόρησις, ἐξευτελισμὸς, θηριωδία καὶ κακοήθεια ἐπικρατεῖ ἐν ταῖς λεγομέναις εἰτέ, ἤτοι ἐν ταῖς συνοικίαις τῶν ἐργατῶν. Ὁ Ναπολεὼν Γ' μετοικοδομήσας τὴν πρωτεύουσαν ἀπέκλεισεν αὐτῆς τὴν πτωχείαν· αὕτη ὅμως ἀπὸ τῶν ὑψωμάτων τοῦ Βελβίλ ἐπιτρέχει διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν νέχην Σύβαριν ἀπειλητικῶς, παρεσκευασμένη ὅσα πάντοτε νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς σκηνὰς τοῦ 1871. Ε. Μ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

ΥΠΙΕΙΝΗ

Τὰ ἀεριοῦχα ποτὰ.

Ἡ χρῆσις τῶν ἀεριοῦχων ὑδάτων (eaux gazeuses), οἷον τὸ ὕδωρ σέλτς, κ. ἄ., ἤρξατο ἀπὸ τινος ἱκανῶς καὶ παρ' ἡμῖν διαδιδδομένη· διὰ τοῦτο ὀλίγαι λέξεις ἐπ' αὐτῶν δὲν θὰ θεωρηθῶσιν ἴσως περιτταί. Ἀληθὲς εἶνε ὅτι τὰ ὕδατα ταῦτα λαμβανόμενα κατὰ τὴν ὥραν τοῦ γεύματος συντελοῦσιν εἰς τὴν πέψιν, χωρὶς νὰ ἐπιφέρωσι βλάβην τινὰ εἰς τὸν στόμαχον; Μάλιστα, ἐπὶ τῷ ὄρφῳ ὅμως τοῦ νὰ κάμνωμεν μετρίαν χρῆσιν αὐτῶν. Διότι τὰ ὕδατα ταῦτα ἐνέχουσιν ἀνθρακικὸν ὀξύ, ἀέριον, ὅπερ ἀμβλύνει τὴν αἰσθητικότητά τῆς μεμβράνης τοῦ στομάχου. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον τὰ ἀεριοῦχα ποτὰ εἶνε λίαν ὠφέλιμα εἰς τοὺς πάσχοντας ἐκ δυσπεψίας· πλὴν δὲ τούτου ἔχουσι καὶ τὴν ιδιότητα νὰ κινῶσι τὴν ὄρεξιν. Ἀλλὰ, μετ' ὅν καιρὸν, ἀμβλύνουσι τὴν αἰσθητικότητά τοῦ στομάχου, καθιστώντα τὸ ὄργανον τοῦτο ἀδρανές. Διὰ τοῦτο καλὸν εἶνε νὰ μὴ κάμνη τις χρῆσιν διηκενῆ τῶν ποτῶν τούτων, οὐδὲ νὰ πίνῃ μεγάλην ποσότητα ἐξ αὐτῶν· ἄλλως ἀντὶ νὰ ὠφελῆθῃ ἐκ τῆς ευαρέστου αὐτῶν χρήσεως, θὰ ἐμπέσῃ ἀκριβῶς εἰς τὸν σκόπελον, τὸν ὁποῖον ἐξήτει νὰ ἀποφύγῃ.